

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 168/20
Люксембург, 17 декември 2020 г.

Решение по дело C-490/19
Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier/Société
Fromagère du Livradois SAS

Правото на Съюза забранява възпроизвеждането на формата или на външния вид на продукт, защитен от ЗНП, при определени обстоятелства

Трябва да се прецени дали това възпроизвеждане може да заблуди потребителя, като се вземат предвид всички релевантни фактори, включително начинът на публично представяне и предлагане на пазара на продукта, както и фактическият контекст

„Morbier“ е сирене, което се произвежда в планинския масив „Жура“ (Франция), и което от 22 декември 2000 г. се ползва от защитено наименование за произход (ЗНП). То има черна ивица, която разделя сиренето на две части в хоризонтална посока. Тази черна ивица, която първоначално се състои от слой въглен, а понастоящем — от растителен въглен, е посочена изрично в описанието на продукта, което се съдържа в продуктовата спецификация във връзка със ЗНП.

Société fromagère du Livramteur SAS, което произвежда сирене morbier от 1979 г., не е в географския район, за който е запазено наименованието „Morbier“. Ето защо след изтичането на преходен период то използва наименованието „Montboissié du Haut Livratinr“ за произвежданото от него сирене.

През 2013 г. Syndicat interprofessionnel de détention du fromage Morbier (Междутраслова синдикална организация за защита на сиренето „Morbier“, наричана по-нататък „синдикалната организация“) предявява иск срещу Société fromagère du Livraritne пред Tribunal de grande instance de Paris (Окръжен съд Париж, Франция). Според синдикалната организация Société fromagère du Livradois нарушава ЗНП и извършва действия на нелоялна и паразитна конкуренция като произвежда и продава сирене, което възпроизвежда визуалния външен вид на сиренето, което се ползва от ЗНП „Morbier“, и по-специално черната линия. Искът му е отхвърлен.

С решение, постановено през 2017 г., Cour d'appel de Paris (Апелативен съд Париж, Франция) потвърждава решението за отхвърляне на иска. Според тази юрисдикция ЗНП има за цел да защити не външния вид на даден продукт или неговите характеристики, а наименованието му, и затова с него не се забранява даден продукт да се произвежда като се използват същите техники. Тогава синдикалната организация подава касационна жалба срещу това решение пред запитващата юрисдикция.

При тези обстоятелства Cour de cassation (Касационен съд, Франция) иска от Съда тълкуване на член 13, параграф 1 от Регламент № 510/2006¹ и от Регламент № 1151/2012², който се отнася до закрилата на регистрираните наименования. По-специално поставя се въпросът дали възпроизвеждането на физическите характеристики на продукт, който се ползва от ЗНП, без да се използва регистрираното наименование, може да представлява практика, която би могла да заблуди потребителя относно истинския произход на продукта и

¹ Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, 2006 г., стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 71, стр. 114).

² Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

която е забранена по силата на член 13, параграф 1, буква г) от двата регламента. Така Съдът за първи път трябва да тълкува член 13, параграф 1, буква г) от посочените регламенти.

Съображения на Съда

Съдът приема, на първо място, че член 13, параграф 1 от Регламенти № 510/2006 и № 1151/2012 не забранява само използването от трето лице на регистрираното наименование. На второ място, Съдът посочва, че член 13, параграф 1, буква г) от тези два регламента забранява възпроизвеждането на формата или на външния вид на продукт, обхванат от регистрирано наименование, когато това възпроизвеждане може да накара потребителя да вярва, че въпросният продукт е обхванат от това регистрирано наименование. В това отношение следва да се прецени дали това възпроизвеждане може да заблуди европейския потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, като се вземат предвид всички релевантни фактори в конкретния случай, включително начинът на публично представяне и предлагане на пазара на тези продукти, както и фактическият контекст.

За да стигне до тези изводи, Съдът припомня най-напред, че член 13, параграф 1 от Регламенти № 510/2006 и № 1151/2012 съдържа степенувано изброяване на забранени действия, а не се ограничава до това да забрани използването на самото регистрирано наименование. Така, макар да не уточнява конкретно забранените действия, член 13, параграф 1, буква г) от тези регламенти до голяма степен се отнася до всички действия, различни от забранените с член 13, параграф 1, букви а) — в), които могат да заблудят потребителя относно действителния произход на съответния продукт.

По-нататък, по въпроса дали възпроизвеждането на формата или на външния вид на продукт, обхванат от регистрирано наименование, може да представлява такава практика, която може да заблуди потребителя, Съдът отбелязва, че несъмнено **защитата, предвидена в Регламенти № 510/2006 и № 1151/2012, има за предмет регистрираното наименование, а не обхванатия от него продукт. Следователно забраната на използването на техники за производство или на възпроизвеждането на една или повече характеристики от спецификацията на продукт, обхванат от такова наименование, не е предмет на посочената защита.**

ЗНП обаче са защитени, доколкото обозначават продукт с определени качества или характеристики. Затова ЗНП и обхванатият от него продукт са тясно свързани. При това положение **не може да се изключи възможността възпроизвеждането на формата или на външния вид на продукт, обхванат от регистрирано наименование — без това наименование да е посочено върху разглеждания продукт или върху опаковката му — да може да попадне в приложното поле на член 13, параграф 1, буква г).** Такъв би бил случаят ако това възпроизвеждане може да заблуди потребителя относно истинския произход на съответния продукт.

За да се установи дали това е така, **трябва по-специално да се прецени дали елемент от външния вид на продукта, обхванат от регистрираното наименование, представлява референтна и особено отличителна характеристика на този продукт, за да може неговото възпроизвеждане, съчетано с всички релевантни фактори в конкретния случай, да накара потребителя да вярва, че продуктът, който възпроизвежда този елемент, е обхванат от това регистрирано наименование.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106